

**MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY TORZYM DLA OBSZARU POMIĘDZY DROGĄ KRAJOWĄ NR 92
A JEZIOREM KRĘCKO**

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Opracowali:
mgr Jan Biernacki
mgr Magdalena Biernacka

Gorzów Wlkp., październik 2018

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	3
1.1. Podstawy formalno-prawne opracowania.....	3
1.2. Cel, przedmiot i zakres opracowania.....	4
1.3. Metodologia opracowania i materiały źródłowe	5
2. Charakterystyka uwarunkowań przyrodniczych	5
2.1. Położenie administracyjne oraz fizyczno-geograficzne.....	5
2.2. Ukształtowanie terenu, budowa geologiczna i zasoby naturalne	6
2.3. Warunki wodne.....	6
2.4. Warunki glebowe	7
2.5. Warunki geotechniczne	7
2.6. Warunki klimatyczne	7
2.7. Flora i fauna	7
2.8. Formy ochrony komponentów przyrodniczo-krajobrazowych	8
2.9. Krajobraz	8
3. Charakterystyka zamierzeń planistycznych	8
4. Stan środowiska przyrodniczego	9
4.1. Istniejący stan i problemy środowiska przyrodniczego.....	9
4.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji założeń planu miejscowego.....	10
4.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	10
5. Problemy i cele ochrony środowiska	11
5.1. Istniejące problemy ochrony środowiska	11
5.2. Cele ochrony środowiska ustanowione na poziomie ponadlokalnym.....	11
6. Oddziaływania ustaleń planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska	12
6.1. Powietrze	12
6.2. Wody powierzchniowe i podziemne	13
6.3. Powierzchnia ziemi i gleby	14
6.4. Zasoby naturalne	15
6.5. Klimat.....	15
6.6. Flora i fauna, różnorodność biologiczna	15
6.7. Krajobraz	16
6.8. Zdrowie ludzi.....	17
6.9. Zależności między elementami środowiska.....	17
6.10. Przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 i OChK.....	18
6.11. Wpływ istniejących i projektowanych przedsięwzięć.....	18
6.12. Zabytki i dobra materialne.....	19
7. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko	19
8. Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko	19
9. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań przyjętych	21
10. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	21
11. Materiały źródłowe i literatura	22

1. Wstęp

1.1. Podstawy formalno-prawne opracowania

Zgodnie z art. 46 ust. 1 Ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z dnia 3 października 2008 r. (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.), projekty miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wymagają przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko (SOOS) oraz zgodnie z art. 51 ust. 1 tej samej ustawy, sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko skutków realizacji programu (w tym przypadku dokumentu planistycznego, jakim jest plan miejscowy). Zakres niniejszej prognozy obejmuje elementy zgodnie z wymogami określonymi w art. 51 ww. ustawy.

Poszczególne zagadnienia, będące przedmiotem prognoz środowiskowych znajdują umocowanie także w szeregu innych aktów prawnych, którymi są m.in.:

ustawy:

- ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 1186 ze zm.),
- ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161),
- ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 1437 ze zm.),
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 2268 ze zm.),
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 1945 ze zm.),
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 55),
- ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 6 ze zm.),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 1396 ze zm.),
- ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 868 ze zm.);

rozporządzenia:

- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. z 2002 r. Nr 8, poz. 70),
- rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2002 r. Nr 75, poz. 690, ze zm.),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 marca 2005 r. w sprawie rodzajów, typów i podtypów rezerwatów przyrody (Dz. U. z 2005 r. Nr 60, poz. 533),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 112),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 13 kwietnia 2010 r. w sprawie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków będących przedmiotem zainteresowania Wspólnoty, a także kryteriów wyboru obszarów kwalifikujących się do uznania lub wyznaczenia jako obszary Natura 2000 (tj. Dz. U. z 2014 r. poz. 1713),
- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213, poz. 1397 ze zm.),

- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. 2011 r. Nr 25, poz. 133),
- rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2013 r. poz. 1479),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2014 r. poz. 1348),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408),
- rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).

Niniejsza prognoza została wykonana na potrzeby projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Torzym, dla którego podstawę prawną sporządzenia stanowi Uchwała Nr XXXIV/211/18 z dnia 27 czerwca 2018r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Torzym w części obrębu ewidencyjnego Pniów.

1.2. Cel, przedmiot i zakres opracowania

Celem opracowania jest ocena potencjalnych skutków realizacji ustaleń planu miejscowego dla środowiska przyrodniczego (powietrze, gleba, wody powierzchniowe, wody podziemne, klimat, fauna, flora, krajobraz) oraz innych elementów takich jak zdrowie ludzi, walory kulturowe, w tym też we wzajemnym ich powiązaniu. Ponadto w jej zakresie należy określić wrażliwość i odporność środowiska na presję, oraz możliwości zapobiegania, ograniczania i kompensacji negatywnych oddziaływań na środowisko.

Niniejsze opracowanie obejmuje swoim zakresem obszar o powierzchni 4,2 ha, położony w obrębie Pniów (pow. sulęciński, woj. lubuskie) pomiędzy drogą krajową nr 92 i jeziorem Wielkim. Obecnie analizowany teren jest niezabudowany oraz nie jest objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, co oznacza, że konieczne jest przeprowadzenie kompleksowej procedury planistycznej w powyższym zakresie.

Plan miejscowy określa przeznaczenia dla terenów wraz z parametrami dotyczącymi zabudowy i zagospodarowania. W granicach analizowanego obszaru nie występują grunty leśne, dla których zmiana przeznaczenia wymaga zgodny właściwych ministrów, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1161). Natomiast dla gruntów rolnych klasy RIIIb oznaczonych na rysunku planu obowiązuje decyzja Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 30 kwietnia 1993 r. w sprawie wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze (znak sprawy: GZU.og.0602/Z-97709/93).

Ścisły obszar opracowania jest tożsamy z granicami obszaru objętego opracowaniem planu miejscowego.

Zagadnienia przedstawione w niniejszym opracowaniu (zwłaszcza w części diagnostycznej) wymagały niejednokrotnie uwzględnienia szerszego tła terytorialnego.

1.3. Metodologia opracowania i materiały źródłowe

Pierwszym etapem prac nad prognozą jest rozpoznanie istniejących uwarunkowań. Diagnozy dokonuje się przede wszystkim na podstawie istniejących opracowań. Pozyskanie informacji dzieli się zasadniczo na dwa etapy:

- 1) **analiza piśmiennictwa** – analiza dokumentów związanych z obszarem opracowania (oraz niejednokrotnie szerszym tłem terenowym), takich jak:
 - opracowanie ekofizjograficzne,
 - opracowania strategiczne (głównie w zakresie ochrony środowiska, gospodarki, gospodarki odpadami)
 - opracowania planistyczne (np. studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego),
 - opracowania statystyczne (opracowania wykonane przez służby statystyczne),
 - inne opracowania specjalistyczne (opracowania monograficzne i tematyczne dotyczące analizowanego obszaru, informacje od lokalnych instytucji),
 - materiały kartograficzne – mapy topograficzne, sozologiczne, hydrograficzne itp.
- 2) **wizja lokalna** – inwentaryzacyjne prace terenowe nad lokalnymi uwarunkowaniami i stanem zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem; etap ten stanowi istotne uzupełnienie etapu poprzedniego, podnosząc znacznie poziom aktualności i precyzyjności wykonanych analiz diagnostycznych, a także ustaleń prognozowanych.

W oparciu o zebrane informacje określa się stan funkcjonowania środowiska na terenie objętym opracowaniem oraz jego główne problemy, a także ewentualne cele i przedmiot ochrony.

Dogłębne prace diagnostyczne dają rzetelną bazę informacyjną na temat stanu zagospodarowania i funkcjonowania obszaru objętego opracowaniem. Pozwala to przystąpić do formułowania prognozy środowiskowych skutków ustaleń dokumentu planistycznego. Określenie konsekwencji daje z kolei podstawę do wskazania sposobów ograniczania oddziaływań negatywnych, a także ewentualnych alternatywnych rozwiązań planistycznych.

Uzupełnieniem prognozy jest analiza i weryfikacja przewidywanych skutków realizacji postanowień planistycznych. Etap ten w sposób oczywisty następuje w pewnym odstępie czasowym od wprowadzenia założeń dokumentu w życie. Kontrola zmian w środowisku powinna polegać na obserwacji poszczególnych komponentów środowiska oraz jego kompleksowego funkcjonowania. Stopień szczegółowości i częstotliwość badań powinny być wprost proporcjonalne do intensywności oddziaływania ustaleń dokumentu na środowisko naturalne.

2. Charakterystyka uwarunkowań przyrodniczych

Poniżej została przedstawiona syntetyczna charakterystyka obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Bardziej szczegółowe informacje dla przedmiotowego terenu zostały zawarte w *Opracowaniu ekofizjograficznym podstawowym*.

2.1. Położenie administracyjne oraz fizyczno-geograficzne

Według podziału administracyjnego gmina Torzym znajduje się w zachodniej części województwa lubuskiego, w powiecie sulęcińskim. Od północy sąsiaduje z gminą Sulęcín i Ośno Lubuskie, od południowego wschodu z gminą Łągów, od południa z gminami Maszewo, Bytnica i Cybinka Torzym, natomiast od zachodu z gminą Rzepin.

Pod względem położenia fizyczno-geograficznego obszar objęty planem znajduje się w mezoregionie *Równina Torzymska* (315.43). Ten obszar fizycznogeograficzny stanowi południowo-zachodnią część *Pojezierza Lubuskiego*, między *Pojezierzem Łagowskim* na północy i wschodzie a *Doliną Środkowej Odry* na południu i zachodzie.

2.2. Ukształtowanie terenu, budowa geologiczna i zasoby naturalne

Rzeźba terenu objętego opracowaniem jest mało zróżnicowana. Morfologicznie jest to teren płaski. Generalnie rzeźba terenu w porównaniu do obszaru całej gminy jest bardzo mało urozmaicona i utrzymuje się na rzędnej 90-91 m n.p.m., przy czym obniżenie terenu następuje w kierunku jeziora Kręcko do wysokości 88 m n.p.m.

Budowa geologiczna obszaru objętego planem jest wynikiem szeregu procesów zachodzących w przeszłości. Obszar objęty opracowaniem, jak też jego bliskie i dalsze sąsiedztwo to pod względem geomorfologicznym przede wszystkim sandry. Na układ warstw przypowierzchniowych najistotniejszy wpływ miały zjawiska glacialne zachodzące w okresie czwartorzędowy. Przedmiotowy obszar zbudowany jest głównie z luźnych piasków o różnej granulacji, od drobnoziarnistych, przez gruboziarniste do żwirów. Warstwa przypowierzchniowa piasków sandrowych od głębiej zalegających piasków wodnolodowcowych oddzielona jest warstwą glin zwałowych o miąższości kilkudziesięciu metrów.

Obszar objęty opracowaniem nie znajduje się w zasięgu granic udokumentowanych złóż kopalin oraz istniejących i projektowanych terenów i obszarów górniczych.

2.3. Warunki wodne

Hydrologicznie analizowany obszar leży w Regionie VI Wielkopolskim, subregionie lubusko-poznańskim (VI₂) oraz na fragmentach rejonu lubusko-poznańskiego, w części wielkopolskiej doliny kopalnej (VI_{2A}). Warunki hydrograficzne są ściśle związane z rzeźbą terenu gminy, która wyznacza powierzchniowy układ sieci wodnej. Znaczny wpływ mają także budowa geologiczna i klimat. Hydrologicznie cały obszar gminy należy do dorzecza Odry. Główną osią hydrologiczną gminy jest rzeka Pliszka, odwadniająca południową jej część. Rzeką odwadniającą centralną i północną część gminy jest rzeka Ilanka. Oprócz wymienionych rzek istnieje szereg mniejszych dopływów i rowów melioracyjnych, a także ciągi jezior w obrębie rynien polodowcowych wzajemnie izolowanych, odwadnianych przez rzekę Pliszkę lub Ilankę. Na terenie gminy występują także małe zagłębienia bezodpływowe wypełnione wodami stojącymi.

W obszarze analizy wody powierzchniowe – jezioro Kręcko przylegają bezpośrednio do południowej granicy opracowania. Cały obszar należy do zlewni rzeki Ilanki, do której jest odwadniany bezpośrednio przez spływ powierzchniowy i podziemny. Odpływ wód z obszaru opracowania ma zatem kierunek południowo-zachodni i południowy.

Wody podziemne gminy związane są z poziomami wodonośnymi czwartorzędowymi. Na obszarach pozadolinnych wody gruntowe pierwszego poziomu występują na głębokości 5,0 ÷ 20,0 m p.p.t. W obrębie terenów przydolinnych woda gruntowa o zwierciadle swobodnym występuje na głębokości od 1,0 ÷ 3,0 m p.p.t. W dolinach woda występuje płytko – do 1,0 m p.p.t. Obszar opracowania znajduje się w granicach Głównych Zbiorników Wód Podziemnych: nr 144 „Dolina kopalna Wielkopolska” i nr 148 „Sandr rzeki Pliszka”. Średnia głębokość ujęć dla tych zbiorników to odpowiednio – 35 m p.p.t. (zasadniczy poziom wód podziemnych zalega na głębokości poniżej 10 m p.p.t.) i 60 m p.p.t. Dla ww. zbiorników sporządzone są dokumentacje hydrogeologiczne określające warunki hydrogeologiczne. Do tej pory nie ustanowiono obszarów ochronnych tych zbiorników, lecz zgodnie z art. 60 ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2015 r. poz. 469 ze zm.) obszar ochrony ustanawia, w drodze aktu prawa miejscowego, dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej na podstawie planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza wskazując nakazy, zakazy lub ograniczenia oraz obszary, na których one obowiązują.

Na ścisłym obszarze opracowania głębokość zalegania wód podziemnych I poziomu wynosi od ok. 1 m p.p.t. w rejonie obniżen związanych ze zbiornikiem wodnym - Jeziorem Wielkim do 2,5 m p.p.t. na pozostałym obszarze objętym analizą. Zgodnie z informacją uzyskaną z mapy zasadniczej różnica między lustrem wody Jeziora Kręcisko a większością terenów w granicach planu wynosi około 3 m.

2.4. Warunki glebowe

Obszar objęty projektem planu położony jest w obrębie terenów porolnych. Równina Torzymska – obszar poziomów sandrowych, w większości zbudowana z osadów piaszczystych. Na nich wytworzyły się gleby brunatne wylugowane wytworzone z piasków słabo gliniastych, lokalnie luźnych, podścielonych glinami lekkimi i piaskami. Dominującą formą użytkowania terenu na analizowanym terenie są grunty rolne klas RVI, RV, RIVb, RIIIb oraz grunty sklasyfikowane jako inne tereny zabudowane Bi. Dla gruntów rolnych klasy RIIIb oznaczonych na rysunku planu obowiązuje decyzja Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 30 kwietnia 1993 r. w sprawie wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze (znak sprawy: GZU.og.0602/Z-97709/93).

2.5. Warunki geotechniczne

Na ścisłym obszarze opracowania przeważają dość dobre warunki geotechniczne. Występujące tu grunty są w większości nośne oraz jednorodne genetycznie i litologicznie, a także cechują się dobrymi warunkami wodnymi (głębokość zalegania wód I poziomu wynosi ponad ok. 2,5 m p.p.t.). Jedynie południowe krańce opracowania położone w pobliżu jeziora Kręcisko posiadają mniej korzystne warunki geotechniczne, z uwagi na lokalizację blisko wód powierzchniowych. (głębokość zalegania wód I poziomu wynosi ok. 1 m p.p.t.). W granicach opracowania względnie duże spadki terenu występują jedynie w południowej części obszaru w rejonie strefy krawędziowej jeziora co nie stanowi samo w sobie przeciwwskazań do wznoszenia zabudowy.

2.6. Warunki klimatyczne

Warunki klimatyczne nie odbiegają w żaden sposób od warunków jakie panują na terenie całej Ziemi Lubuskiej. Obszar gminy należy do strefy klimatu umiarkowanego w obszarze wzajemnego przenikania się wpływów oceanizmu i kontynentalizmu. Dominują wiatry zachodnie, przy czym znaczny jest udział wiatrów silnych. Średnia roczna temperatura powietrza przekracza 8°C. Średnia temp. stycznia dla gminy waha się w granicach od -1°C do -1,5°C, a lipca od 17,5°C do 18°C. Średnie roczne opady wynoszą ok. 560 mm, przy czym najwyższe opady występują od lipca do sierpnia, a najniższe w okresie od lutego do kwietnia. Pokrywa śnieżna utrzymuje się od 38 do 50 dni, a okres wegetacyjny trwa od 200 do 230 dni.

Położenie badanego obszaru sprzyja przewietrzaniu. Dodatkowo korzystny wpływ ma sąsiedztwo zadrzewień i zakrzewień oraz jezior na południe od granic opracowania.

2.7. Flora i fauna

Dzisiejsza szata roślinna regionu jest tylko w małym stopniu odbiciem warunków naturalnych środowiska i jego zróżnicowania geograficznego.

Na obszarze objętym opracowaniem istniejąca szata roślinna i zwierzęca związana jest przede wszystkim z zachodzącym zjawiskiem sukcesji wtórnej i posiada niektóre cechy typowe dla sąsiadujących otwartych obszarów nieleśnych oraz kompleksów leśnych. Analizowany znajduje się w sąsiedztwie Puszczy Rzepińskiej, wielkiego kompleksu leśnego w zachodniej Polsce. Tworzą go głównie piaszczyste obszary sandrowe, dość liczne na tym terenie są jeziora, w drzewostanie dominacja sosny zwyczajnej (monokultura), nieliczne

drzewostany o charakterze naturalnym.

Opisywany obszar pokrywają obszary użytków zielonych, śródleśnych łąk, a także fragmentów zadrzewionych. Bezpośrednio do południowej granicy planu przylega działka o nr ewid. 114 jeziora Kręcisko, lecz linia brzegowa jeziora oddalona jest około 40 m od granicy planu. W obrębie jeziora mogą występować rzadkie gatunki roślin jak: sit tępokwiatowy – tworzący wyraźnie oddzielone płyty, storczyk plamisty, storczyk szerokolistny, kruszczyk błotny, kłoc wierzchowata, liczne rzadkie gatunki mchów (np. *Helodium blandowii* – relikwit polodowcowy), wątrobowców – często nie mających w ogóle polskich nazw oraz wiele innych.

Południowo-zachodnia część obszaru opracowania położona jest w specjalnym obszarze ochrony siedlisk – Rynna Jezior Torzymkich (PLH08_17). Obszar ten znajduje się w rynnie polodowcowej o długości około 10 km. Rynna ta wypełniona jest ciągiem jezior, torfowisk i lasów co stanowi, że jest to obszar ciekawy nie tylko pod kątem przyrodniczym, ale także pod kątem krajobrazowym. Na terenie ostoi zidentyfikowano 9 rodzajów siedlisk, w tym jeziora z podwodnymi łąkami ramieniowymi. Jeziora te należą do najczystszych i najcenniejszych przyrodniczo w województwie lubuskim.

Z uwagi na sposób pokrycia roślinnością i stan użytkowania terenu występują tu drobne ssaki, takie jak kret, jeż, mysz polna i mysz zaroślowa. Dodatkowo obszar pełni funkcję ekotonu. Generalnie cały ekosystem nie posiada walorów, które nakazywałyby uznać jako ponadprzeciętne.

2.8. Formy ochrony komponentów przyrodniczo-krajobrazowych

W granicach obszaru objętego opracowaniem planu znalazły się fragmenty form ochrony przyrody: Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Rynna Jezior Torzymkich” (PLH08_17), gdzie w granicach ostoi znajduje się południowo-zachodni fragment obszaru planu miejscowego oraz Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza nad Pliszka”, w którym znajduje się cały obszar planu miejscowego.

Pozostałe powierzchniowe formy ochrony znajdują się w znacznej odległości.

2.9. Krajobraz

Obszar objęty opracowaniem obejmuje tereny o charakterze gruntów rolnych o różnych klasach bonitacyjnych. W południowej części planu występują zadrzewienia i zakrzewienia, w większości powstałe w wniku sukcesji terenów sąsiednich. Od kilkunastu lat nie jest prowadzona żadna działalność o charakterze rolniczym.

Obszar planu położony jest w sąsiedztwie głównych ciągów komunikacyjnych – drogi wojewódzkiej nr 92 relacji Świecko - Poznań, która graniczy bezpośrednio od północnej granicy planu oraz autostrady A2 oddalonej o ok. 800 m w kierunku północnym od granicy planu miejscowego. Naturalną atrakcyjność krajobrazu podwyższa natomiast sąsiadujące z obszarem opracowania jezioro Kręcisko, tereny zadrzewione oraz różnice wysokości w południowej części znajdującej się w zasięgu strefy krawędziowej jeziora. Również cały obszar planu miejscowego znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza nad Pliszka”.

3. Charakterystyka zamierzeń planistycznych

Zgodnie z ewidencją gruntów i budynków dominującą formą zagospodarowania stanowią grunty rolne, lecz od kilkadziesiąt lat nie jest prowadzona żadna działalność rolnicza. Teren faktycznie stanowi nieużytek, który w rejonie jeziora Kręcisko porastają drzewa i krzewy. W rejonie drogi krajowej nr 92 znajduje się utwardzony i ogrodzony plac manewrowy wraz z opuszczonym budynkiem, wcześniej wykorzystywany na cele związane z handlem i obsługą ruchu samochodowego. Dodatkowo istnieje maszt o wysokości

kilkudziesięciu metrów służący telefonii komórkowej

Projekt planu zakłada generalne przeznaczenie obszaru objętego planem pod zabudowę. W efekcie wolna obecnie powierzchnia zostanie w znacznej mierze pokryta zabudową i innym zagospodarowaniem.

Plan miejscowy określa funkcje przedmiotowego obszaru jako:

- tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej MN/U1, MN/U2, MN/U3 i MN/U4 o łącznej powierzchni ok. 2,07 ha,
- teren zabudowy usługowej i produkcyjnej U,P o powierzchni ok. 1,07 ha,
- teren zieleni urządzonej ZP o powierzchni ok. 0,04 ha,
- teren infrastruktury technicznej N o powierzchni ok. 0,03 ha,
- teren drogi wewnętrznej KDW o powierzchni ok. 0,72 ha.

Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej MN/U obejmują większość powierzchni objętej planem miejscowym, dla którego określono przeznaczenie podstawowe – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca. Dopuszczono także, jako przeznaczenie uzupełniające, pensjonaty oraz domy pobytu i opieki nad seniorami. Maksymalną powierzchnię zabudowy określono na poziomie 30% powierzchni działki, natomiast intensywność zabudowy będzie się zawierać w przedziale 0,01 – 0,9. Ustalono maksymalną powierzchnię biologicznie czynną minimalnie 50% powierzchni działki. Dopuszczalna wysokość zabudowy to 10m i maksymalnie 2 kondygnacje nadziemne dla budynków mieszkalnych, natomiast dla budynków gospodarczych, garaży i wiat maksymalnie 5m. Dodatkowo dopuszczono budowę kondygnacji podziemnych oraz lokalizację budynków gospodarczych, garażowych i wiat w odległości 1,5m od granicy działki, z uwzględnieniem wyznaczonych na rysunku planu linii zabudowy.

Natomiast w obszarze zabudowy usługowej i produkcyjnej U,P jako przeznaczenie podstawowe ustalono zabudowę usługową i zabudowę produkcyjną przy jednoczesnym zakazie lokalizacji stacji paliw, obiektów handlu detalicznego i gastronomii, parkingów dla obsługi ruchu samochodów ciężarowych. Zakaz ten wprowadzono w celu wyeliminowania możliwości stanowienia zaplecza tego terenu dla obsługi drogi krajowej nr 92. Powierzchnię zabudowy ustalono na maksymalnie 30% powierzchni działki budowlanej przy intensywności zabudowy do poziomu 0,9. Powierzchnię terenu biologicznie czynnego wskazano na poziomie minimalnie 30% powierzchni działki. Dopuszczalna wysokość zabudowy to 16m i maksymalnie 2 kondygnacje nadziemne dla budynków mieszkalnych. Dodatkowo od strony terenu mieszkaniowo-usługowego MN/U1 ustalono pas zieleni izolacyjnej rozumiany jako zwarta zieleń wielopiętrowa, stanowiąca przegrodę funkcjonalną, optyczną i akustyczną o szerokości 20m, w obrębie którego zakazuje się utwardzania powierzchni oraz dopuszcza się lokalizację wału ziemnego o wysokości maksymalnej 4m.

Pozostałe tereny zajmują powierzchnię ok. 20% i stanowią teren zieleni urządzonej (ZP), teren infrastruktury technicznej (N), teren drogi wewnętrznej (KDW), który to obsługuje wszystkie tereny w planie. Ponadto na obszarze całego planu dopuszcza się lokalizację obiektów infrastruktury technicznej jako przeznaczenie uzupełniające.

Należy założyć, że na przestrzeni czasu nastąpi wykorzystanie całości powierzchni przeznaczonej do zabudowy (MN/U i U,P) w odniesieniu do całego obszaru objętego planem miejscowym. W wyniku realizacji ustaleń wolna obecnie powierzchnia zostanie w większości pokryta zabudową i innym zagospodarowaniem.

4. Stan środowiska przyrodniczego

4.1. Istniejący stan środowiska przyrodniczego

Stan środowiska przyrodniczego jest uzależniony w znacznym stopniu od przekształcenia warunków naturalnych i stopnia zainwestowania, a także uwarunkowań o charakterze naturalnym.

Obszar objęty planem cechuje się stosunkowo dobrą jakością środowiska. Wynika to

z dotychczasowych niedużych przekształceń, usytuowania na obszarze niezurbanizowanym, a także sąsiedztwa terenów wodnych i leśnych. Na obszarze terenu nie zaszły żadne istotne zmiany w zakresie ukształtowania terenu.

Na analizowanym obszarze wszystkie grunty rolne nie są użytkowane rolniczo co doprowadziło do rozwoju roślinności segetalnej i ruderalnej. Skutki porzucenia działalności rolniczej mogą prowadzić do różnorodnych zmian, zarówno korzystnych jak i niepożądanych, tj.: zmiany właściwości fizycznych, przesuszenie gleby, degradacja próchnicy, wymywanie azotu, erozja oraz nagromadzenie się diaspor patogenów chorób i szkodników. Ze względu na brak danych porównawczych występuje duża trudność w stwierdzeniu, że zachodzą zjawiska degradacji lub rekultywacji gruntów. Dlatego należy przyjąć, że sukcesja wtórna nie spowodowała zmian jakościowych w zakresie klas bonitacyjnych.

W granicach opracowania brak jest lasów zewidencjonowanych. W południowej części planu występują zadrzewienia gatunkowo zbliżone dla obszarów leśnych. Głównymi czynnikami degradującymi są czynniki antropogeniczne, w szczególności zaś emisja zanieczyszczeń do atmosfery oraz gruntu.

Pewne zagrożenie powoduje ruch samochodowy na terenach komunikacyjnych zlokalizowanych poza granicami planu: granicząca od północy droga krajowa nr 92 oraz oddalona o ok. 800 m w kierunku północnym autostrada A2. Wpływ na stan powietrza atmosferycznego w obszarze opracowania ma przede wszystkim położenie analizowanego obszaru przy ww. głównych ciągach komunikacyjnych. Mimo to generalna jakość powietrza na obszarze opracowania jest dobra, co wynika z jego charakteru jako przestrzeni otwartej dobrze przewietrzanej, sąsiedztwa kompleksów wodnych i wolnych od zabudowy.

W celu utrzymania obecnej jakości wód jeziora Kręcisko należy rygorystycznie przestrzegać zasad jego ochrony oraz prowadzić właściwą gospodarkę wodno-ściekową oraz rolną na gruntach sąsiednich.

Podsumowując można stwierdzić, że stan środowiska przyrodniczego na badanym terenie oraz w jego sąsiedztwie jest dobry. Wszystkie komponenty zdegradowane są w sposób nieznaczny, co nie będzie miało wpływu na planowane przeznaczenie i zagospodarowanie.

4.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji założeń planu miejscowego

Przy utrzymaniu obecnych form użytkowania nie przewiduje się wystąpienia istotnych zmian w środowisku omawianego obszaru. Generalnie przy zachowaniu minimalnych wymogów i zasad dobrych praktyk rolnych obszar ten powinien pozostawać we względnej równowadze ekologicznej.

4.3. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Na obecnym etapie formułowania ustaleń planistycznych nie przewiduje się wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko. Bardziej szczegółowe przewidywania będą możliwe na etapie realizacji funkcji określonych w planie. W ramach określonych przeznaczeń zakazano lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Dodatkowo w momencie realizacji zapisów należy przestrzegać ogólnych zasad dotyczących ochrony środowiska. Ze względu na skalę przedsięwzięcia oraz fakt lokalizacji zabudowy i infrastruktury technicznej na terenie dotychczas niezainwestowanym, istnieje teoretyczne ryzyko wystąpienia negatywnych oddziaływań, w tym awarii. Konieczne jest więc stosowanie rozwiązań mających na celu ograniczenie ogólnego poziomu ryzyka do minimum. Projekt planu zawiera ogólne wytyczne w przedmiotowym zakresie.

5. Problemy i cele ochrony środowiska

5.1. Istniejące problemy ochrony środowiska

Na obszarze planu objętego prognozą występują następujące elementy środowiska: powietrze, wody podziemne, wody powierzchniowe, gleba, fauna i flora, które mogą podlegać dalszej degradacji.

Powietrze atmosferyczne w omawianym rejonie narażone jest na degradację spalinami z transportu samochodowego oraz systemów grzewczych obsługujących istniejącą zabudowę miejską zlokalizowaną poza obszarem planu.

Odporność wód podziemnych na degradację jest niska ze względu na ich wysokie zaleganie, zwłaszcza w bliskiej odległości zbiorników wodnych. Bezpośrednia bliskość jeziora Kręcisko z jednej strony ułatwia ich filtrację, z drugiej zaś naraża na migrację zanieczyszczeń.

Gleby są najmniej odporne spośród wszystkich elementów środowiska. Mają również niewielką zdolność do regeneracji. W przypadku omawianego terenu, gleby narażone są na podobne formy degradacji jak wody podziemne, a ich zdolność oczyszczania jest niewielka. Wynika to m.in. z obniżenia bioróżnorodności obszaru oraz zakłócenia lub zniszczenia profilu i pierwotnej struktury gleb.

W granicach obszaru objętego planem miejscowym w części południowo-zachodniej zlokalizowany jest specjalny obszar ochrony siedlisk: „Rynna Jezior Torzymskich” (PLH08_17). Obszar ten położony jest w rynnę polodowcowej o długości około 10km, która wypełniona jest ciągiem jezior, torfowisk i lasów. Na terenie ostoi zidentyfikowano 9 rodzajów siedlisk, w tym jeziora z podwodnymi łąkami ramieniowymi. Jeziora te należą do najczystszych i najcenniejszych przyrodniczo w województwie lubuskim. Również cała powierzchnia planu miejscowego położona jest w obrębie obszaru chronionego krajobrazu „Puszcza nad Pliszka”.

Cały obszar planu miejscowego znajduje się w strefie czwartorzędowych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 144 „Dolina kopalna Wielkopolska” i nr 148 „Sandr rzeki Pliszka”. Dla zbiornika nr 144 wyznaczono obszary ochronne – Obszar Wysokiej Ochrony (OWO) i Obszar Najwyższej Ochrony (ONO). Dla zbiornika nr 148 wyznaczono obszar ochronny ONO.

W południowej części planu miejscowego występują pojedyncze zadrzewienia i zakrzewienia, w skutek ekspansji zwartego kompleksu zadrzewień znajdującego się wzdłuż linii brzegowej jeziora Kręcisko. Należy zaznaczyć, że kompleks ten położony jest poza granicami planu miejscowego na działce jeziora o nr ewid. 114.

Realizacja założeń planu i wprowadzenie nowej zabudowy niewątpliwie wpłynie na dalsze ograniczenie bioróżnorodności analizowanego terenu oraz może wypłynąć na zmniejszenie populacji występujących tu gatunków pospolitych, a przy braku stałego monitoringu także gatunków cennych. Intensyfikacja zagospodarowania spowoduje także nieuniknione zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych.

Można przyjąć iż fauna obszaru tego obszaru jest dość typowa dla otwartych obszarów nieleśnych, położonych dodatkowo w pobliżu wód powierzchniowych. Występują tu z pewnością pospolite gatunki bezkręgowców, ptaków oraz drobnych ssaków.

W południowej części planu miejscowego znajduje się stanowisko archeologiczne Boczów nr 7, AZP 55-53-09/19 – ślady osadnictwa pradziejowego, późnego średniowiecza i z okresu nowożytności. Zastosowanie mają tu przepisy szczegółowe opisane w § 4 uchwały do niniejszego planu miejscowego.

5.2. Cele ochrony środowiska ustanowione na poziomie ponadlokalnym

W granicach obszaru objętego planem znalazły się następujące formy ochrony przyrody, dla których ustanowiono cele ochrony na poziomie ponadlokalnym:

- 1) Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk „Rynna Jezior Torzymskich” (PLH08_17)

- Położenie względem obszaru opracowania: w granicach ostoi znajduje się południowo-zachodni fragment obszaru planu miejscowego;
- Położenie w gminie: całkowita powierzchnia ostoi wynosi ok. 307,3 ha, z czego cały obszar znajduje się na terenie gminy Torzym;
- Opis obszaru: obszar położony jest w rynn timerze polodowcowej o długości około 10km. Rynna ta wypełniona jest ciągiem jezior, torfowisk i lasów co stanowi, że jest to obszar ciekawy nie tylko pod kątem przyrodniczym, ale też pod kątem krajobrazowym. Na terenie ostoi zidentyfikowano 9 rodzajów siedlisk, w tym jeziora z podwodnymi łąkami ramieniowymi. Jeziora te należą do najczystszych i najcenniejszych przyrodniczo w województwie lubuskim. Jezioro Jasne oraz Dzikie charakteryzują się występowaniem m.in. szuwarów kłociowych. Odslonięte brzegi jeziora Dzikiego zasiedlane są przez rzadkiego torfowca *Sphagnum inundatum*. W jeziorze Jasn timerze stwierdzono występowanie rzadkiego w woj. lubuskim gatunku - jezierzy morskiej (*Najas marina*), a pod względem różnorodności gatunków i zespołów ramienic jezioro to należy do najcenniejszych w woj. lubuskim. W okolicach Garbicza znajdują się skupienia starych dębów i lip z rzadkimi gatunkami chrząszczy: jelonkiem rogaczem (*Lucanus cervus*) i pachnicą dębową (*Osmoderma eremita*). Jednocześnie obszar stanowi miejsce lęgów m.in. takich gatunków ptaków jak: żuraw, dzięcioł czarny, gągoł, zimorodek, błotniak stawowy, wodnik oraz stanowi ważny obszar żerowania bielika.

2) Obszar Chronionego Krajobrazu „Puszcza nad Pliszką”

- Położenie względem obszaru opracowania: w granicach obszaru znajduje się cały obszar planu miejscowego;
- Położenie w gminie: całkowita powierzchnia obszaru wynosi ok. 32244 ha. Teren gminy Torzym pokrywa 12633 ha OChK.;
- Opis obszaru: Celem ochrony jest zachowanie wartości przyrodniczych, rekreacyjnych i historycznych Puszczy Lubuskiej. Najcenniejszymi obiektami tego obszaru są siedliska przyrodnicze, użytki ekologiczne, chronione gatunki roślin, zwierząt i grzybów, stanowiska archeologiczne oraz obiekty kulturowe (grodziska, cmentarzyska, średniowieczne osady, kamienne kościoły).

6. Oddziaływania ustaleń planu miejscowego na poszczególne elementy środowiska

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest dokumentem, który nie reguluje ścisłych kwestii technicznych, związanych z realizacją i funkcjonowaniem przedmiotowej inwestycji. Jednak rozważania zawarte poniżej zawierają liczne informacje zgromadzone na podstawie dokumentów wykraczających poza procedurę sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Nie przewiduje się wystąpienia znaczących, negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze dla przedsięwzięć budowlanych zaakceptowanych zapisami planu miejscowego. Ewentualne takie oddziaływania mogą wystąpić jedynie w trakcie realizacji inwestycji i będzie miało charakter przejściowy oraz ograniczony przestrzennie.

6.1. Powietrze

Oddziaływanie przedsięwzięcia na jakość powietrza atmosferycznego wiąże się z emisją zanieczyszczeń. W analizowanym przypadku poziom emisji zależy głównie od trzech czynników – sposobu zagospodarowania terenu, pozyskiwania energii cieplnej oraz ruchu samochodowego generowanego przez inwestycję.

Sposób zagospodarowania terenów (MN/U) na obszarze objętym planem wynika bezpośrednio z planowanej funkcji o charakterze mieszkaniowym z dopuszczeniem usług. Funkcje ta cechują się następującym stopniem intensywności zagospodarowania

i zabudowy. Założenia projektowe pozwalają na maksymalnie 30% powierzchni zabudowy przy maksymalnej intensywności do 0,9 i wysokości zabudowy do 10 m dla zabudowy mieszkaniowej. Powierzchnię terenu biologicznie czynnego ustalono na minimalnie 50% powierzchni działki. Natomiast dla zabudowy usługowej i produkcyjnej (U,P) ustalono powierzchnię zabudowy maksymalnie 30% powierzchni działki budowlanej przy intensywności zabudowy do 0,9 i powierzchni biologicznie czynnej na poziomie min. 30% powierzchni działki.

Wprowadzenie zabudowy wiąże się z koniecznością pozyskiwania energii cieplnej do ogrzania budynków, co z kolei skutkuje emisją zanieczyszczeń pochodzących z systemów grzewczych. Na terenie objętym planem nie przewiduje się budowy zbiorowej sieci grzewczej dlatego preferowanym sposobem ogrzewania powinny być instalacje z wykorzystaniem indywidualnych źródeł ciepła, w tym urządzeń wytwarzających i wykorzystujących energię ze źródeł odnawialnych o mocy nieprzekraczającej 100kW, z wyłączeniem biogazowni i urządzeń wykorzystujących siłę wiatru.

Należy dodatkowo zauważyć, że wraz z wprowadzeniem nowej zabudowy na dotychczas otwarte tereny, utrudnione może zostać przewietrzanie. Projekt dokumentu zakłada lokalizację zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MN/U) oraz usługowej i produkcyjnej (U,P), ale z uwagi na funkcję oraz małą skalę terenu, a także zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko należy przyjąć, że oddziaływanie to będzie nieuciążliwe. Ze względu na odległość od istniejącej zabudowy nie powinno dojść do wystąpienia skumulowanego efektu pogorszenia jakości powietrza. Pozytywny wpływ na warunki aerosanitarnie będzie miało sąsiedztwo obszarów wodnych, leśnych i niezabudowanych, które zapewniają stałą regenerację powietrza. W związku z pojawieniem się nowej funkcji powodującej wzrost intensywności zagospodarowania, wzrośnie natężenie ruchu samochodowego w rejonie inwestycji, a wraz z nim emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych spowodowana nagromadzeniem w jednym miejscu znacznej liczby samochodów. Wzrost ten jednak również nie przyczyni się do przekroczenia aktualnie obowiązujących limitów zanieczyszczeń, które na terenie powiatu sulęcińskiego wykorzystywane są w niewielkim stopniu. Należy zaznaczyć, że w celu wyeliminowania możliwości wykorzystania terenu U,P jako zaplecza dla obsługi drogi krajowej nr 92 wprowadzono na tym terenie zakaz lokalizacji stacji paliw, obiektów handlu detalicznego i gastronomii oraz parkingów dla obsługi ruchu samochodów ciężarowych. Ruch na drodze wewnętrznej (KDW) będzie odbywał się z niewielkimi prędkościami i będą to wyłącznie zjazdy i wyjazdy. Hałas komunikacyjny pochodzący z drogi krajowej nr 92, która stanowi północną granicę terenu będzie mało uciążliwy dla terenów MN/U ze względu na bufor w postaci terenu U,P. Dodatkowo dla MN/U ustalono strefę ochrony przed hałasem, która pod względem akustycznym kwalifikuje się jako teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej, a dopuszczalne poziomy hałasu są określone wskaźnikami hałasu w przepisach odrębnych. Hałas pochodzący z autostrady A2 również nie wpłynie negatywnie na obszar objęty planem. Natomiast oddziaływań mających charakter chwilowy można się spodziewać w trakcie realizacji inwestycji (ruch i praca maszyn budowlanych).

Generalnie nie przewiduje się zatem istotnych stałych oddziaływań bezpośrednich i pośrednich oraz oddziaływań wtórnych i skumulowanych na jakość powietrza.

6.2. Wody powierzchniowe i podziemne

Teren objętym planem miejscowym graniczy bezpośrednio od południa z jeziorem Kręcko. Linia brzegową a południową granicą planu miejscowego rozdziela ok. 40 m zwarty pas zadrzewień i zakrzewień. Wody podziemne znajdują się stosunkowo głęboko pod powierzchnią gruntu, a powierzchniowe warstwy geologiczne cechują się znaczną podatnością na infiltrację zanieczyszczeń. Na ścisłym obszarze opracowania głębokość zalegania wód podziemnych I poziomu wynosi od ok. 1 m p.p.t. w rejonie obniżeń związanych ze jeziorem Kręcko do 2,5 m p.p.t. na pozostałym obszarze objętym analizą. Wody gruntowe zalegają płytko tylko w strefie brzegowej jeziora – poza obszarem planu.

Jest to charakterystyczne dla terenów przyjeziornych, gdzie woda gruntowa o zwierciadle swobodnym występuje na niewielkiej głębokości. Im dalej od lustra wody tym poziom zalegania wód jest coraz głębszy, co wynika z ukształtowania terenu.

W związku z planowanymi inwestycjami w sąsiedztwie jeziora Kręcisko należy określić wpływ poszczególnych komponentów inwestycyjnych na zbiornik jeziorny. Ustalenia zawarte w projekcie planu realizować będą założenia związane z ochroną ewentualnego negatywnego wpływu planowanych inwestycji na jezioro. Plan nie będzie ingerować ustaleniami w system hydrologiczny jeziora. Wokół linii brzegowej jeziora ustalenia planu wprowadzają teren zabudowy mieszkaniowo-usługowy oraz teren zieleni urządzonej. Głównym zagrożeniem dla wód są zanieczyszczenia pochodzące z obiektów budowlanych, jak również z pojazdów i maszyn poruszających się w granicach obszaru objętego planem. W chwili obecnej teren nie jest objęty scentralizowanym systemem odprowadzania ścieków sanitarnych.

Założenia projektowe nakazują odprowadzanie ścieków sanitarnych poprzez sieć kanalizacji sanitarnej do gminnej oczyszczalni ścieków zlokalizowanej poza obszarem objętym planem. Wymaga to jednak znacznych inwestycji infrastrukturalnych, również poza terenem planu. Dopuszcza się zatem do czasu wybudowania sieci kanalizacji sanitarnej czasowe gromadzenie ścieków sanitarnych w szczelnych zbiornikach bezodpływowych. Ponadto nakazuje się podczyszczenie ścieków przemysłowych i komunalnych niespełniających norm do parametrów zgodnych z przepisami odrębnymi.

Zaopatrzenie w wodę nastąpi z gminnej sieci wodociągowej, lecz do czasu jej wybudowania dopuszcza się zaopatrzenie z ujęć indywidualnych. Plan nie daje możliwości oczyszczania ścieków we własnych oczyszczalniach ścieków, wykluczając tym samym potencjalne ryzyko zanieczyszczenia wód podziemnych ujmowanych przez studnie przydomowe oraz umożliwiając w przyszłości pełne podłączenie do sieci kanalizacyjnej.

Natomiast odprowadzenie wód opadowych i roztopowych możliwe będzie do sieci kanalizacji deszczowej, zbiorników retencyjnych zlokalizowanych na powierzchni lub pod ziemią oraz gruntu, zgodnie z przepisami odrębnymi, a także wprowadza obowiązek podczyszczenia z powierzchni ulic i placów manewrowych do parametrów zgodnych z przepisami odrębnymi.

Również z uwagi na ochronę zbiornika wodnego zlokalizowanego poza obszarem planu miejscowego na działce o nr ewid. 114, położonej przy południowej granicy planu w zapisach planu miejscowego ustalono nieprzekraczalną linię zabudowy, która odsunięta jest od południowej granicy planu o 15 m, co tym samym oznacza zakaz zabudowy w tym obszarze. Przy czym rzeczywista linia brzegowa jeziora Kręcisko oddalona jest o ponad 50 m od nieprzekraczalnej linii zabudowy.

W związku z lokalnie płytszym zaleganiem wód przy obniżeniach terenu związanych z lokalizacją jeziora oraz z uwagi na położenie całego obszaru planu miejscowego w obszarze Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 144 i 148, należy szczególnie monitorować sposób prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej.

Podsumowując, realizacja ustaleń zgodnie z projektem planu miejscowego nie będzie mieć bezpośredniego negatywnego wpływu na wody gruntowe i powierzchniowe. Warunkiem ku temu jest spełnienie wymogów dotyczących prawidłowego gromadzenia i odprowadzania ścieków. Dodatkowy monitoring dotyczący regularnego opróżniania zbiorników na nieczystości w postaci kontroli faktur i paragonów, będzie narzędziem do egzekwowania obowiązków w zakresie gospodarki wodno-ściekowej.

6.3. Powierzchnia ziemi i gleby

W trakcie realizacji obiektów na skutek założeń planu miejscowego może wystąpić oddziaływanie na powierzchnię ziemi. Będą to zmiany polegające na wykopach i przemieszczeniu mas ziemi. Prace te wynikają z niezbędnego przygotowania podłoża pod zabudowę oraz ukształtowania terenu w zakresie koniecznym dla pełnienia funkcji przewidzianych planem. Charakter i zakres przekształcenia powierzchni ziemi będzie wynikał

z zakresu przewidywanych prac niwelacyjnych związanych z budową obiektów kubaturowych, podziemnych sieci technicznych oraz urządzenia działek. Tereny w zdecydowanej części przestaną być biologicznie czynne, a prace inwestycyjne mogą spowodować antropogenezację gruntów poprzez wymieszanie warstw gruntowych oraz nawiezenie nowej ziemi.

Projekt planu umożliwi pokrycie zabudową do 30% każdej działki na terenie MN/U oraz U, P. Dodatkowo na niemal wszystkich terenach w projekcie planu wyznaczono pozostawienie powierzchni biologicznie czynnych (min. 50% na terenie MN/U oraz min. 30% na terenie U,P oraz 80% na terenie ZP), które nie mogą zostać utwardzone. Pomimo, że oddziaływania na powierzchnię terenu będą mieć charakter trwały, nie przewiduje się by miały one istotny negatywny wpływ na funkcjonowanie środowiska w rejonie objętym planem miejscowym.

Nieuniknione jest trwałe wyłączenie części gleb z produkcji rolnej, jednakże ze względu na zasadniczo nierolniczy charakter obszaru, nie przewiduje się znacznego ubytku potencjału produkcyjnego gleb w gminie Torzym. Co prawda w granicach planu występują gleby klasy RIIIb, lecz na ww. teren została wydana decyzja Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 30 kwietnia 1993 r. w sprawie wyrażenia zgody na zmianę przeznaczenia na cele nierolnicze (znak sprawy: GZU.og.0602/Z-97709/93).

Ze względu na istniejące ukształtowanie terenu oraz skalę założeń planistycznych realizacja rozwiązań proponowanych w projekcie planu miejscowego wywoła relatywnie nieduże zmiany w układzie powierzchniowych warstw geologicznych (poprzez przerwanie ich ciągłości lub wymieszanie gruntów).

6.4. Zasoby naturalne

Na terenie objętym planem nie znajdują się zasoby naturalne w postaci kopalin użytecznych. W związku z tym realizacja inwestycji wnikających z ustaleń projektu planu nie będzie oddziaływać na zasoby naturalne oraz ograniczać ich wydobywania.

6.5. Klimat

Realizacja przedsięwzięć związanych z planem nie powinna negatywnie oddziaływać na klimat, zarówno obecnie, jak i w przyszłości. Potencjalne zmiany mogą dotyczyć jedynie przekształceń topoklimatu, zwłaszcza w rejonie zabudowań i utwardzenia terenu. Zmiany te mogą dotyczyć lokalnego wzrostu temperatury powietrza oraz zmniejszenia możliwości przewietrzania. Ich skala będzie jednak nieistotna i nie będzie oddziaływać poza granicami przedmiotowego terenu.

6.6. Flora i fauna, różnorodność biologiczna

Ocena wpływu realizacji założeń planu miejscowego na różnorodność biologiczną obszaru jest zagadnieniem złożonym. Na podstawie przyjętych założeń można dokonać przybliżonej i zgeneralizowanej oceny wpływu na poszczególne grupy roślin i zwierząt, biorąc pod uwagę lokalne uwarunkowania oraz planowaną funkcję. W chwili obecnej znane są jedynie obszary, na których mogą zachodzić procesy inwestycyjne oraz graniczne parametry obiektów przewidzianych planowaną funkcją. Nie są jednak znane dokładne lokalizacje, ilość, wielkość i forma obiektów, a także ostateczna intensywność zagospodarowania. Każdorazowe wprowadzenie zabudowy oraz zwiększenie intensywności zagospodarowania terenu może wpłynąć na ograniczenie bioróżnorodności analizowanego terenu oraz zmniejszenie populacji występujących tu gatunków. Intensyfikacja zagospodarowania spowoduje także nieuniknione zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych, zajętych przez roślinność.

Na analizowanym obszarze nie stwierdzono występowania cennych form roślinności podlegających ochronie prawnej. Skład gatunkowy fauny i flory ogranicza się do pospolitych

gatunków spotykanych w środowisku osad ludzkich. Jest to obszar który można zaliczyć do ekotonu, czyli miejsca żerowania zwierzyny pomiędzy sąsiadującymi ekosystemami.

Na obecnym etapie można założyć, że wpływ na faunę i florę będzie niewielki, a potencjalne negatywne oddziaływanie uznane za nieistotne. Obszar objęty opracowaniem położony jest w obrębie Pniów pomiędzy drogą krajową nr 92 i jeziorem Kręcko, stanowi niezabudowany teren wiejski gminy Torzym. Jego niewielki południowo-zachodni fragment znajduje się w specjalnym obszarze ochrony siedlisk – Rynna Jezior Torzymskich (PLH08_17). W planie miejscowym ustalono w jego granicach teren zieleni urządzonej (ZP), gdzie powierzchnia biologicznie czynna sięga tutaj min. 80% powierzchni terenu. W południowej części planu znajdują się zadrzewienia i zakrzewienia, które są skutkiem sukcesji od strony okalającego linię brzegową jeziora Kręcko pasa drzew i krzewów. W zapisach planu miejscowego ustalono nieprzekraczalną linię zabudowy, która odsunięta jest od południowej granicy planu o 15 m, co tym samym oznacza zakaz zabudowy w tym obszarze. De facto linia brzegowa jeziora Kręcko oddalona jest o ponad 50 m od nieprzekraczalnej linii zabudowy.

Wprowadzenie nowej zabudowy niewątpliwie wpłynie na ograniczenie bioróżnorodności analizowanego terenu oraz zmniejszenie populacji występujących tu gatunków pospolitych. Ponadto wprowadzenie zabudowy i ogrodzeń zmniejszy możliwość migrowania zwierzyny. Należy jednak zauważyć, że obszar objęty planem ma silną obudowę biologiczną w postaci terenów wodnych, zadrzewionych, wolnych od zabudowy, które stanowią wystarczający bufor pomiędzy terenami chronionymi i zadrzewionymi oraz terenami przeznaczonymi do zabudowy, a także z powodzeniem mogą przejąć funkcje obszaru objętego planem.

Reasumując, ustalenia planu oraz zachowanie zasad wynikających z różnego rodzaju zaleceń, pozwalają uznać potencjalne negatywne oddziaływanie na florę i faunę obszaru za mało istotne. Nie przewiduje się wystąpienia istotnego oddziaływania ustaleń planu na bioróżnorodność. Ponadto, ze względu na istniejące zbiorniki wodne, możliwości absorpcyjne lokalnego środowiska są większe, a uwzględnienie wytycznych zawartych w niniejszym dokumencie pozwoli na minimalizację ryzyka wystąpienia negatywnych oddziaływań.

6.7. Krajobraz

Zagospodarowanie otwartego terenu, który nie był od kilkunastu lat użytkowany rolniczo znacząco wpłynie na przekształcenie dotychczasowego krajobrazu. Oddziaływanie to będzie miało charakter trwały oraz długoterminowy. Trudno jednak stwierdzić, aby oddziaływanie to miało status jednoznacznie negatywny. Realizacja założeń planu spowoduje całkowite przekształcenie w kierunku krajobrazu antropogenicznego. W krajobrazie pojawią się nowe obiekty kubaturowe, które wraz z pozostałymi elementami zagospodarowania stworzą nowy krajobraz. Z uwagi na usytuowanie obszaru opracowania przy jeziorze jak i drogi krajowej będzie to forma zagospodarowania wpisująca się w kierunek krajobrazu antropogenicznego zabudowy zgodnie z określonymi przeznaczeniami, a także związanego z rekreacją indywidualną i obsługą ruchu turystycznego.

Z uwagi na fakt, że obszar opracowania położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza nad Pliszką” oraz jego południowo-zachodnia część w obszarze Natura 2000 „Rynna Jezior Torzymskich” (PLH08_17), a także w bezpośrednim sąsiedztwie jeziora Kręcko i terenów wolnych od zabudowy można stwierdzić, że istniejący krajobraz przedstawia korzystne wartości. Ujemny wpływ przyszłego zainwestowania na krajobraz, powinno obniżyć zachowanie wysokiego standardu zabudowy i zagospodarowania, w tym elewacji i zieleni urządzonej na terenach w granicach planu miejscowego.

6.8. Zdrowie ludzi

Na zdrowie ludzi bezpośredni wpływ mają wszelkie czynniki zakłócające i zanieczyszczające (m.in. zanieczyszczenie powietrza, wód i gleb omówione wcześniej). Znaczący wpływ mają również stresory takie jak hałas i wibracje oraz szkodliwe pola elektromagnetyczne. Z racji planowanej funkcji należy przyjąć, iż negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi, może wystąpić jedynie podczas budowy i prac ziemnych.

W fazie budowy, jako krótkoterminowe negatywne oddziaływanie można wskazać zwiększony hałas wywołany pracą maszyn i ruchem środków transportu. Natomiast w fazie eksploatacji można się spodziewać mało istotnego wzrostu hałasu komunikacyjnego w wyniku intensyfikacji ruchu kołowego. Głównym jego źródłem będzie hałas komunikacyjny pochodzący z drogi krajowej nr 92, której pas przylega do północnej granicy analizowanego terenu. Przepisy odrębne nakazują lokalizację zabudowy min. 25 m od zewnętrznej krawędzi jezdni drogi krajowej, co zostało uwzględnione w zapisach projektu planu miejscowego. Dodatkowo dla MN/U ustalono strefę ochrony przed hałasem, która pod względem akustycznym kwalifikuje się jako teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej, a dopuszczalne poziomy hałasu są określone wskaźnikami hałasu w przepisach odrębnych. Hałas komunikacyjny pochodzący z autostrady A2 oddalonej o około 800 m w kierunku północnym z uwagi na odległość można uznać za mało istotny.

Należy zaznaczyć, że w celu wyeliminowania możliwości wykorzystania terenu U,P jako zaplecza dla obsługi drogi krajowej nr 92 w zapisach planu zakazano lokalizacji stacji paliw, obiektów handlu detalicznego i gastronomii, parkingów dla obsługi ruchu samochodów ciężarowych. Dodatkowo wprowadzono pas zieleni izolacyjnej na terenie U,P który oddzieli planowaną zabudowę od terenów MN/U w formie zwartej zieleni wielopiętrowej.

Reasumując w związku z pojawieniem się nowej funkcji powodującej wzrost intensywności zagospodarowania, wzrośnie natężenie ruchu samochodowego. Wzrost ten nie przyczyni się jednak do przekroczenia aktualnie obowiązujących limitów zanieczyszczeń. Ruch na drodze wewnętrznej (KDW) będzie odbywał się z niewielkimi prędkościami i będą to wyłącznie zjazdy i wyjazdy. Generalnie nie przewiduje się, aby poziom hałasu na obszarze objętym planem przekroczył dopuszczalne normy.

6.9. Zależności między elementami środowiska

Środowisko przyrodnicze cechuje się nierozzerwalną współzależnością wszystkich jego elementów. Jeśli zmianie ulega jeden z komponentów, nie pozostaje to bez znaczenia dla stanu i funkcjonowania pozostałych elementów.

Realizacja potencjalnych przedsięwzięć będzie zaburzać istniejące zależności pomiędzy różnymi elementami środowiska jedynie w stopniu niewielkim. Potencjalne prace ziemne nie będą zakłócać w stopniu istotnym relacji pomiędzy warunkami glebowymi a warunkami hydrologicznymi jak też pomiędzy warunkami siedliskowymi a florą i fauną.

Jednym z najwrażliwszych komponentów środowiska przyrodniczego jest różnorodność biologiczna, która zwykle ulega obniżeniu wraz ze zmianą warunków życiowych na danym terenie. Procesy inwestycyjne mogą prowadzić do zmniejszenia składu gatunkowego fauny i flory. Wskutek zagospodarowania może zmienić się topoklimat, a także klimat akustyczny. Na terenach dotychczas otwartych może nastąpić przerwanie lub ograniczenie wymiany ekologicznej z otoczeniem. Konieczne jest zatem takie kształtowanie zagospodarowania, aby ograniczyć do minimum powstawanie barier ekologicznych (np. umiarkowane stosowanie ogrodzeń).

W celu zniwelowania negatywnego wpływu potencjalnych inwestycji na istniejące powiązania i zależności ekologiczne zastosowano w planie miejscowym następujące ustalenia:

- w granicach obszaru Natura 2000 „Rynna Jezior Torzymskich” ustalono teren zieleni urządzonej (ZP) i wprowadzono tam powierzchnię biologicznie czynną na poziomie min. 80% powierzchni terenu,

- z racji przewidzianej głównych funkcji w planie wprowadzono odpowiednio 50% (MN/U) i 30% (U,P) powierzchni biologicznie czynnej.

Należy zaznaczyć, że realizacja potencjalnych inwestycji nie powinna mieć negatywnego wpływu na istniejące powiązania i zależności ekologiczne zarówno wewnątrzgatunkowe jak też międzygatunkowe.

6.10. Przedmioty ochrony obszarów Natura 2000 oraz OChK „Puszcza nad Pliszką”

Południowo-zachodnia część obszaru planu miejscowego znajduje się w granicach Specjalnego Obszaru Ochrony Siedlisk „Rynna Jezior Torzymskich” (PLH08_17) Potencjalne oddziaływanie na faunę, w tym gatunki występujące w ostoi będzie miało wymiar jedynie lokalny. Nie przewiduje się wystąpienia istotnego oddziaływania ustaleń planu na przedmiot ochrony. Obszar Natura 2000 położony jest na terenie zadrzewionym, sklasyfikowanym w zapisach planu jako zieleń urządzona (ZP). W obszarze tym ustalenia planu zakazują lokalizowania zabudowy.

Siedliska i gatunki, dla których utworzono ten obszar, z racji odległości nie są w żaden sposób narażone na bezpośrednie negatywne oddziaływanie funkcji przewidzianych w projekcie, ponieważ głównymi zagrożeniami dla obszaru NATURA 2000 są zmiany sposobu użytkowania terenów wchodzących w jego skład.

Wszelkie działania inwestycyjne na obszarze chronionym Natura 2000 wymagają uzyskania pozwolenia. Należy również koordynować działania w porozumieniu z właściwą Regionalną Dyrekcją Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. oraz organem wydającym decyzje o środowiskowych uwarunkowaniach. Ze względu na skalę oraz sposób zagospodarowania, planowana zabudowa, nie pogorszy stanu środowiska obszaru Natura 2000. W związku z powyższym, nie ma potrzeby rozważania rozwiązań alternatywnych, prowadzących do lepszej ochrony ze względu na cele, przedmiot ochrony oraz integralność obszaru Natura 2000.

Realizacja funkcji przyjętych w projekcie planu miejscowego nie będzie miała również negatywnego wpływu na cele ochrony położonego w jego obszarze Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza nad Pliszką”, ustanowionej uchwałą Nr V/76/19 Sejmiku Województwa Lubuskiego z dnia 15 kwietnia 2019 r. Zapisy planu miejscowego uwzględniają zakazy określone dla tej formy ochrony, a dodatkowo wprowadzono zakaz realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

6.11. Wpływ istniejących i projektowanych przedsięwzięć

Istotnym aspektem w ocenie wpływu inwestycji na omawianym obszarze jest potencjalne oddziaływanie skumulowane. W sąsiedztwie terenu objętego planem miejscowym, przy jego północnej granicy przebiega droga krajowa nr 92 oraz oddalona w kierunku północnym o ok. 800m autostrada A2.

We wcześniejszych podrozdziałach niniejszego opracowania został opisany wpływ oddziaływania ww. ciągów komunikacyjnych na zdrowie ludzi i komponenty środowiska. Z uwagi na usytuowanie terenu w obszarach wolnych od zabudowy oraz blisko wód powierzchniowych teren jest dobrze przewietrzany i oddziaływanie skumulowane nie będzie miało miejsca.

Skumulowane oddziaływania pojawiają się w wyniku łącznych skutków jakie niosą za sobą wcześniejsze, obecne oraz przyszłe inwestycje. Na obszarach, na których planowana jest budowa dużej liczby obiektów efekt skumulowany będzie większy, niż w przypadku realizacji pojedynczych inwestycji w obrębie planu. Wielkość efektu skumulowanego będzie od liczby planowanych przedsięwzięć.

Zapisy planu zasadniczo ustalają lokalizację zabudowy mieszkaniowo-usługowej (MN/U) oraz usługowej i produkcyjnej (U,P), wprowadzając przy tym zakaz lokalizacji przedsięwzięć

mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz.71), który w zasadniczy sposób ogranicza potencjalne konflikty pomiędzy projektowanymi przeznaczeniami.

Należy zaznaczyć, że nie przewiduje się wystąpienia oddziaływania skumulowanego zarówno w granicach planu jak i w jego sąsiedztwie.

6.12. Zabytki i dobra materialne

W granicach obszaru objętego planem znajduje się stanowisko archeologiczne Boczów nr 7, AZP 55-53-09/19 – ślady osadnictwa pradziejowego, późnego średniowiecza i z okresu nowożytności, zgodnie z oznaczeniem na rysunku planu, dla których obowiązują ograniczenia i zakazy zgodnie z przepisami odrębnymi.

Prace w rejonie stanowisk archeologicznych wymagają uzgodnienia służb ochrony zabytków, a badania ratunkowe prowadzi się na koszt inwestora. Ponadto, zgodnie z istniejącym stanem prawnym odkrycie w trakcie prac nowego stanowiska archeologicznego będzie wymagało podjęcia odpowiednich kroków i uzgodnień służb ochrony zabytków.

W związku z planowaną funkcją negatywne oddziaływanie na elementy środowiska kulturowego najprawdopodobniej nie wystąpi.

7. Transgraniczne oddziaływanie na środowisko

Z uwagi na charakter potencjalnych inwestycji, przewidzianych planem miejscowym, a także ze względu na zakres prac i zasięg terytorialny, nie przewiduje się wystąpienia oddziaływania transgranicznego.

8. Zapobieganie, ograniczanie lub kompensacja przyrodnicza negatywnych oddziaływań na środowisko

Negatywne oddziaływanie na środowisko, wynikające z realizacji ustaleń planu miejscowego, może zostać wyeliminowane lub zminimalizowane dzięki podjęciu określonych działań. Tam, gdzie nie ma możliwości uniknięcia lub wydatnego zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko, należy stosować kompensację przyrodniczą, która pozwoli zrównoważyć utracony potencjał.

Dodatkowo na obecnym etapie można sformułować kilka podstawowych zasad minimalizujących potencjalne negatywne oddziaływanie na środowisko. Zasady te zostały częściowo zaimplementowane do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, natomiast pozostałe zalecenia powinny zostać uwzględnione na dalszych etapach procesu inwestycyjnego. Są to np.:

- 1) bezwzględne przestrzeganie zapisów prawnych dotyczących ochrony środowiska;
- 2) stosowanie rozwiązań i technologii pozwalających ograniczyć uciążliwość proponowanych funkcji do granic własnego terenu;
- 3) stosowanie rozwiązań i technologii pozwalających ograniczyć uciążliwość inwestycji liniowych (takich jak drogi, magistralne sieci przesyłowe itp.);
- 4) ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego poprzez:
 - stosowanie technologii „przyjaznych środowisku” (technologie budowlane i eksploatacyjne),
 - instalowanie urządzeń ograniczających emisję zanieczyszczeń do atmosfery (filtry),

- stosowanie źródeł energii cieplnej charakteryzujących się niskim stopniem emisji zanieczyszczeń do atmosfery (np. energia elektryczna, gaz ziemny),
 - stosowanie zieleni izolacyjnej w pobliżu punktowych i liniowych źródeł emisji zanieczyszczeń,
 - właściwa organizacja układu komunikacyjnego pozwalająca na ograniczenie ruchu samochodowego do niezbędnego minimum;
- 5) ograniczenie emisji zanieczyszczeń do wód podziemnych i gleby poprzez:
- pełne podłączenie obiektów budowlanych do sieci kanalizacji sanitarnej, a do czasu jej budowy czasowego gromadzenie w zbiornikach na nieczystości i ich usuwanie zgodnie z polityką ściekową gminy
 - budowę sprawnego systemu zagospodarowania wód opadowych i roztopowych, w tym magazynowanie wód opadowych w ramach retencji powierzchniowej,
 - stosowanie technologii „przyjaznych środowisku” (technologie budowlane i eksploatacyjne),
 - montaż instalacji pozwalających na oszczędne gospodarowanie wodą (np. obieg zamknięty),
 - właściwe izolowanie elementów infrastruktury, mogących emitować zanieczyszczenia do gleby i wód podziemnych,
 - właściwe przygotowanie miejsc postojowych i miejsc składowania odpadów,
 - prowadzenie monitoringu stanu wód podziemnych i powierzchniowych, a także stanu technicznego infrastruktury;
- 6) określenie zasad gospodarowania odpadami poprzez:
- uniemożliwienie niekontrolowanego wyrzucania odpadów poprzez zapewnienie sprawnego systemu ich usuwania i właściwe zagospodarowanie terenów otwartych,
 - likwidacja istniejących skupisk odpadów,
 - selektywną zbiórkę odpadów,
- 7) ograniczenie emisji hałasu komunikacyjnego i eksploatacyjnego poprzez:
- nasadzenia zieleni izolacyjnej wzdłuż liniowych i punktowych źródeł emisji hałasu,
 - stosowanie właściwych nawierzchni drogowych, cichszych technologii i urządzeń oraz utrzymywanie ich w dobrym stanie technicznym;
- 8) ochrona powierzchni ziemi i gleb poprzez:
- kompensację trwałego pokrycia terenu zabudową, w drodze utworzenia (w granicach własnego terenu) obszarów zieleni urządzonej,
 - utrzymanie możliwie maksymalnej powierzchni biologicznie czynnej,
 - ograniczenie zmian geologicznych i morfologicznych do skali przystającej do obecnego krajobrazu,
- 9) minimalizacja niekorzystnego wpływu na różnorodność biologiczną poprzez:
- ochronę i zachowanie najcenniejszych elementów lokalnego środowiska,
 - ograniczenie powstawania barier antropogenicznych i dążenie do zachowania korytarzy migracji fauny,
 - utrzymanie możliwie maksymalnej powierzchni biologicznie czynnej,
 - wprowadzenie drzew i krzewów wzdłuż dróg i miejsc parkingowych,
 - rozważne dobieranie gatunków w procesie kształtowania nowych obszarów zieleni urządzonej – umiarkowane stosowanie gatunków obcych, zwłaszcza szczególnie ekspansywnych,
- 10) minimalizacja niekorzystnego wpływu przyszłego zainwestowania na krajobraz poprzez:
- spełnienie wysokich standardów architektonicznych oraz ładu przestrzennego dla istniejącej oraz nowej zabudowy i zagospodarowania, w zakresie form

i materiałów oraz stanu technicznego, w celu zwiększenia walorów estetycznych krajobrazu antropogenicznego,

- strefowanie intensywności zagospodarowania, stosowanie stref buforowych,
- maksymalną możliwą ochronę i zachowanie śródpolnych zadrzewień i zakrzewień,
- wprowadzanie zieleni urządzonej, ze szczególnym uwzględnieniem zieleni wysokiej.

9. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań przyjętych

Projekt planu został wykonany jednowariantowo. Założenia przyjęte w proponowanym rozwiązaniu nie przyczynią się do istotnego pogorszenia stanu środowiska, dlatego nie wskazuje się stosowania rozwiązań alternatywnych.

10. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Podsumowując niniejszą prognozę można stwierdzić, że w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru pomiędzy drogą krajową nr 92 a jeziorem Kręcisko, skala zmian nie będzie miała negatywnego wpływu na środowisko, pomimo że występują elementy środowiska przyrodniczego mające określoną wartość przyrodniczą. Obszar objęty planem w niewielkiej południowo-zachodniej części wchodzi swoim zasięgiem w obszar Natura 2000 - specjalny obszar ochrony siedlisk „Rynna Jezior Torzymskich” (PLH08_17). Zasady zagospodarowania ustalono w taki sposób, aby spełniać uwarunkowania i wymagania ładu przestrzennego, którego celem podrzędnym jest ochrona środowiska. Z uwagi na charakter planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się wystąpienia istotnego oddziaływania ustaleń planu na przedmiot ochrony. Obszar Natura 2000 położony jest na terenie zadrzewionym, sklasyfikowanym w zapisach planu jako zieleń urządzonej (ZP). W obszarze tym ustalenia planu zakazują lokalizowania zabudowy. Realizacja funkcji przyjętych w projekcie planu miejscowego nie będzie miała również negatywnego wpływu na cele ochrony położonego w jego obszarze Obszaru Chronionego Krajobrazu „Puszcza nad Pliszka”.

Przewiduje się, że mogą zajść istotne zmiany w krajobrazie, wynikające z wprowadzenia zabudowy i innego zagospodarowania na tereny dotychczas otwarte, nieużytkowane rolniczo. Zmiana użytkowania terenu i projektowana zabudowa nie będzie wymagała istotnych zmian w ukształtowaniu terenu i nie wpłynie na obniżenie potencjału przyrodniczego w skali ponadlokalnej. Zmianie natomiast ulegnie dotychczasowy krajobraz. Pojawią się nowe obiekty kubaturowe, które wraz z pozostałymi elementami zagospodarowania stworzą krajobraz typowy dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz pensjonatowej. Prawnie chronionymi elementami w granicach obszaru są również Główne Zbiorniki Wód Podziemnych Nr 144 „Wielkopolska Dolina Kopalna” oraz nr 148 „Sandr rzeki Pliszki”. Przestrzeganie prawa oraz podstawowych zasad zrównoważonego rozwoju powinno zapewnić właściwą ochronę zasobom wód podziemnych, a utrata części gleb nie wpłynie zasadniczo na obniżenie potencjału produkcyjnego gruntów w obrębie gminy Torzym. W związku z pojawieniem się nowych funkcji powodujących wzrost intensywności zagospodarowania, wzrośnie natężenie ruchu samochodowego w rejonie inwestycji, a wraz z nim emisja zanieczyszczeń pyłowych i gazowych. Wzrost ten nie przyczyni się do przekroczenia aktualnie obowiązujących limitów zanieczyszczeń. Ponadto zmiana użytkowania i funkcji terenu nie wpłynie na obniżenie potencjału przyrodniczego w skali ponadlokalnej. Nie przewiduje się również wystąpienia negatywnych oddziaływań na zdrowie ludzi przybywających na tych terenach.

Założenia projektu planu miejscowego nie kolidują z przepisami prawa w zakresie ochrony środowiska, a rozwiązania dotyczące ochrony środowiska są zgodne

ze zdiagnozowanymi uwarunkowaniami. Zmiany, które nastąpią w środowisku, będą miały charakter trwały, ale przy zachowaniu zasad zrównoważonego rozwoju i ochrony środowiska nie dojdzie do przekroczenia norm środowiskowych.

Funkcje zapisane w planie wynikają z polityki prowadzonej przez samorząd i są zgodne z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Torzym. Zastosowanie określonych w prognozie wytycznych pozwoli na ograniczenie negatywnego wpływu, uzyskanie harmonijnego krajobrazu antropogenicznego, a nawet jego korzystnego wizerunku i postrzegania.

11. Materiały źródłowe i literatura

W pracach nad niniejszą prognozą wykorzystano te same materiały źródłowe, które posłużyły do sporządzenia opracowania ekofizjograficznego podstawowego na potrzeby przedmiotowego planu miejscowego.

ZAŁĄCZNIK

do prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Torzym dla obszaru pomiędzy drogą krajową nr 92 a jeziorem Kręcko

Gorzów, dnia 27 listopada 2018 r.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że ukończyłem jednolite studia magisterskie z kształceniem w obszarze nauk o Ziemi. Tym samym spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 ze zm.), do kierowania zespołem sporządzającym prognozę oddziaływania na środowisko ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Torzym dla obszaru pomiędzy drogą krajową nr 92 a jeziorem Kręcko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

mgr Jan Biernacki
URB. 1071A
uprawnienia nr 2-102